

ПРЕС КЛИПИНГ

10. септембар 2013.

НАСЛОВИ

Фабрике обуће у Србији се масовно затварају;(стр.2)

Наметима покрећу фабрике;(стр.3)

Кад не можеш да даш отказ;(стр.4)

Више од 500 радника Заставе се одлучило за отпремнине;(стр.5)

Приватизациони салто Драгана Ђурића;(стр.6)

Петровић упозорава на раст буџетског дефицита;(стр.8)

Неопходан аранжман са ММФ-ом;(стр.9)

Смањење намета кључ подршке запошљавању;(стр.11)

Пет до дванаест за реформу ПИО;(стр.12)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:453190-Fabrike-obuce-u-Srbiji-se-masovno-zatvaraju>

Фабрике обуће у Србији се масовно затварају

Е. В. Н.

Многобројне познате фабрике обуће у Србији затворене у последње две деценије. Домаћи произвођачи ценама не могу да парирају Кинезима

ВЕЛИКИ број некада добро познатих фабрика обуће у Србији затворен је у последње две деценије. Преостале малобројне фабрике таворе, реструктурирање је у току већ годинама у фабрици „Борели“ из Сомбора, и то је резултат индустријске политике која је вођена и у којој су примат имале пре свега услуге, а не производња, каже за „Новости“ Весна Васиљевић, секретар Удружења за индустрију текстила, одеће, коже и обуће Привредне коморе Србије.

С друге стране, масовни увоз кинеских ципела је био узрок пропасти бројних произвођача. Иако знатно лошијег квалитета, кинеске балетанке, сандале и чизме свугде освајају тржиште, а купце лако налазе управо због повољније цене. У немаштини потрошачи бирају оно што себи могу да приуште.

Охрабрује, међутим, информација да од јула месеца, према статистичким подацима, обим производње расте и то за незанемарљивих 17 одсто у односу на јуни месец.

- У периоду јануар-јун 2013. извезли смо обуће у вредности од близу 159 милиона долара, а истовремено увезли тих артикала за 116 милиона долара - објашњава Васиљевићева. - То значи да је суфицит у нашем спољнотрговинском пословању овим артиклима износио 43 милиона долара. Ипак, тренутно раде једино фабрике коже „Рума“ из Руме и „Дафар“ из Зрењанина, али су обе у већинском власништву странаца, тако да наши произвођачи кожне галантерије и обуће кожу увозе или из Италије, где је кожа добро финиширана, али је и скупа, или из Турске.

ИЗВОЗ У ЗЕМЉЕ ЦЕФТАЗЕМЉЕ у које процентуално највише извозимо, радећи дораду на обући, јесу Италија и Словенија, док своје сопствене обућарске артикле у пуном извозу дистрибуирамо махом у земље ЦЕФТА, објашњавају у ПКС.

- Када је реч о основној сировини у кожарској индустрији, треба напоменути да нам је сточни фонд све сиромашнији из године у годину - каже Весна Васиљевић.

- То значи да ће се до квалитетне сирове коже на овим нашим просторима, у већим количинама све теже долазити у времену које је пред нама.

Од некада четрдесетак произвођача, у Крагујевцу тренутно постоје само четири радње које се баве производњом и продајом обуће. Тамошњи обућари кажу да је криза овај посао свела на минимум и пуки опстанак. Пре неколико година у Крагујевцу је затворена фабрика коже, па се сировине углавном увозе и то је вишеструко повећало производњу.

- Двадесет година сам у овом послу и некако „пливам“ - прича Милорад Пантовић, власник фирме „Пантарей“, која производи женску обућу.

- Сада производим око хиљаду пари обуће годишње, што је довољно да прехраним своју породицу и породице седморо запослених.

Раније сам производио доста више, имао и више запослених, али криза нас је приморала да смањимо и број запослених и производњу.

Фабрика дечје обуће „Павле“ из Беле Паланке, највећа те врсте у Србији и на Балкану, у којој је запослено 130 радника, највећи је извозник дечје обуће.

Уз то што покрива комплетно домаће тржиште, робу извози у БиХ, Црну Гору и друге земље окружења. Према речима Срђана Павловића, директора и власника, један од великих проблема је и нелојална конкуренција кинеске робе, која се по квалитету и ценама не може ни поредити са обућом из српског „ципелграда“.

- Банкар и држава морали би да имају више слуха и разумевања за производни сектор, јер само он може да покрене економију и повећа упосленост - каже Павловић и чијим погонима се дечја обућа креира искључиво од природних материјала и уз консултације са стручњацима који брину о анатомском облику дечјих стопала, која се по правилу деформишу багателном обућом. У граду на Морави, Чачку, до пре неколико година постојала је и чувена фабрика обуће „Лаки“, али је она затворена због финансијских проблема. Сада се том производњим успешно бави фирма „Алтер“, који је разграно своју дистрибутивну мрежу са више од 150 партнера и њихових 400 малопродајних објеката широм Србије и региона.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:453186-Nametima-pokrecu-fabrike>

Наметима покрећу фабрике

Т. СПАЛЕВИЋ

Неке општине подигле накнаду за земљиште да би се упослили капацитети. У Новој Вароши поскупљењем желе да активирају производни простор који зврји празан

У ОПШТИНИ Нова Варош „блокирано“ је више од 150.000 квадрата затворених производних хала. Већ годинама та имовина, која је приватизирана за мале паре, зврји празна. Једини начин да се власници приморају да упосле капацитете, односно покрену производњу и запосле раднике, јесте виша цена накнаде за коришћење земљишта. То је био једини мотив за поскупљење, каже Димитрије Пауновић, председник општине, одговарајући на прозивке Уније послодаваца да је у појединим локалним самоуправама већа годишња накнада за земљиште од саме вредности некретнине.

- Још крајем прошле године Скупштина општине донела је одлуку о новим зонама, и то индустријским и туристичким, где може да се обавља привредна делатност - објашњава председник општине Нова Варош.

- То су екстразоне где је накнада за коришћење земљишта за затворени простор 650 динара по квадрату а за отворени 250 динара. Та нова решења подељена су још почетком године, осим оним власницима где на пријављеној адреси месецима није било никога, па су им решења недавно достављена. Највише је добило предузеће „Воћар лутка“, за годину дана око 70 милиона динара. Многи власници су се жалили на решења, али ми одлуку нећемо променити. Ово је мала, неразвијена општина која не може да дозволи да производне хале буду празне. Ако власници неће да обављају делатност, нека их продају, издају у закуп, нама треба неко ко ће да покрене производњу и упосли грађане.

ЛОЗНИЦАОД јуна 2009. године Лозница није повећавала накнаду за коришћење земљишта. Напротив, рађени су елелорати како да се умање намети привредницима. Лозница, уз Инђију и Крагујевац, има сертификат повољног пословног окружења. Према речима Видоја Петровића, градоначелника Лознице, политика ове локалне самоуправе остаће на том курсу да се привредници што више растерете.

Да све општине у Србији дуплирају висину накнаде за коришћење земљишта, опет би имале мање новца у каси у односу на губитак остварен због смањења пореза на зараде, истиче Саша Пауновић, градоначелник Параћина и председник Сталне конференције градова и општина.

- Параћин није подигао цену - истиче Пауновић. - Чак 80 одсто укупног износа накнаде за коришћење земљишта остварују велики градови, а они нису подигли цене. Удружење послодаваца галами без разлога.

То да ће порез на имовину од следеће године бити увећан за износ накнаде за коришћење земљишта је будалаштина.

Ако заиста представници послодаваца износе такве тврдње, тиме показују непознавање пореског система, па није ни чудо што нам је привреда у оваквом стању, када је такви воде. Унија послодаваца се бави локалним самоуправама јер нема петљу да се супротстави оном што јесте проблем, а то су велики државни порези, акцизе и неспремност државе да се бори са сивом економијом. У последњих годину дана два пута су смањени буџети општина и то све на име растерећења привреде, док је са друге стране Република повећавала намете.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:453191-Kad-ne-mozes-da-das-otkaz>

Кад не можеш да даш отказ

И. БРЦАН

Како се тражење посла у иностранству завршава као право ропство несрећних људи: Најчешће жртве превара су млади радници на великим градилиштима

ПОСАО у иностранству налазе преко огласа и разних агенцијских посредника. Чим пређу границу и стигну на градилиште, лична документа им се одузимају и приморани су на нехумане услове екстремно напорног рада. Постају робови: ограђени су бодљикавом жицом и окружени наоружаним чуварима, живе са минимално хране, без мокрог чвора, одмора и - без плате. Ово је увертира мучног живота српских младића које је баш тежак живот у Србији и натерао да посао на грађевини потраже у иностранству. Највећи број радно експлоатисаних наших држављана тренутно је у Русији, и то у Сочију, где су у току грађевински радови за Зимске олимпијске игре.

- Податак о њиховом тачном броју се не зна, јер им се у траг, због одсечености од света, тешко улази - каже Елена Крсмановић из „Астре“, организације специјализоване за борбу против трговине људима. - За разлику од људи којима су нарушена радна права и не исплаћују им се зараде, жртве трговине људима немају могућност да напусте посао, јер и њихов живот контролишу трговци људима. Одузети су им пасоши.

Овакве случајеве „Астри“ најчешће пријављују чланови породица, који схвате да нешто није у реду, јер уместо да им шаљу новац они траже да би имали за храну или се не јављају.

- Тек се у случајевима радне експлоатације заправо препознаје колико је страшна позиција жртва трговине људима - објашњава Крсмановићева. - Ви имате мушкарца који је снажан, како наш народ каже „могао би волу реп да ишчупа“, а сад је потпуно немоћан и не може да уради ништа како би се избавио из ропства. Замислите какве шансе онда има девојка.

У ланац радне експлоатације улази се лако, јер је дугачак процес подуговарања, умешано је више људи и агенција, па је и простор за манипулацију већи. Профили жртва су различити, а године старости досад регистрованих жртва су од 19 до 60. Према извештају Стејт департмента, током прошле године је скоро половина од 79 регистрованих жртва трговине људима у Србији (њих 30) било управо радно експлоатисано. Осим у Сочију, из Србије је тренутно највише жртва у земљама бившег Совјетског Савеза и Блиског истока: Уједињеним Арапским Емиратима, Чеченији, Азербејџану, Казахстану, Украјини.

РОБОВЛАСНИЧКО КАЖЊАВАЊЕ

КАДА су се не тако давно из Азербејџана спасили људи који су држани као робови, открили су се до детаља нехумани услови: чак 90 мушкараца је боравило у једном скученом простору, имали су само један мокри чвор, чувари су наоружани, а за непослушне је постојао и систем кажњавања. Радници спасени у Азербејџану су из Србије, Босне, Македоније.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/404258/Vise-od-500-radnika-Zastave-se-odlucilo-za-otpremnine>

Више од 500 радника Заставе се одлучило за отпремнине

Тањуг

Свим радницима "Заставних" предузећа, који су се недавно изјаснили за једну од четири опције социјалног програма, уплаћене су отпремнине и прекинут им је радни однос закључно са 31. августом, изјавио је данас Тањугу помоћник генералног директора Групе "Застава возила" за кадровске послове Тодор Ракочевић.

Према његовим речима, од 1.825 радника у шест "Заставиних" предузећа њих 524 се изјаснило за добровољни одлазак, а највише их је изабрало опцију пет година до пензије.

Изјашњавајући се за ту опцију радници су добили шест просечних бруто зарада односно по 368.394 динара, а до стицања права на пензионисање месечно ће добијати 60 одсто од просечне зараде у Србији - рекао је Ракочевић.

Мањи број радника изјаснио се и за остале три опције - 10 просечних зарада односно по 613.000 динара, 300 евра по години стажа, као и за опцију две године до пензије. Има радника којима је неколико месеци остало до пензионисања и они су углавном одабрали опцију - 300 евра по години стажа, што значи да су добили близу 12.000 евра у динарској противвредности.

Према речима Ракочевића, за социјални програм изјашњавали су запослени у Групи "Застава возила", предузећима "Застава аутомобили", "Застава Камиони", "Специјална возила Сомбор", "Застава ИНПРО" и у "Заставиној" Медицини рада.

- Међу 524 радника који су се изјаснили за социјални програм, највише их је из фабрике 'Застава Камиони' - више од 300 - рекао је Ракочевић.

Од 1.300 радника колико их је остало у "Заставиним" друштвима, највише их је - око 400 у фабрици "Застава Камиони" у којој се надају да ће да ће наћи стратешког партнера.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Privatizacioni-salto-Dragana-Durica.sr.html>

Приватизациони салто Драгана Ђурића

Добар свим гарнитурама власти, власник „Зекстре” није тешко долазио до нових фирми, али оно што се касније са њима дешавало у потпуности се уклапа у несрећну, неуспешну и буразерску транзициону причу

Већина фирми које је у поступку приватизације купио Драган Ђурић, власник „Зекстре”, данас је у губицима. „Ветеринарски завод Земун”, „Нолит”, „Оптика”, „Савремена”, „Шумадија”, само су нека од предузећа чији је власник у протеклој деценији постао актуелни председник Фудбалског клуба Партизан.

Добар, чини се, свим гарнитурама власти, Ђурић није тешко долазио до ових фирми. Али, са оним што би касније уследило у свакој од њих, као бизнисмен се у потпуности уклопио у несрећну, неуспешну и ортачку српску транзициону причу.

Најпре је „Зекстра” купила „Ветеринарски завод Земун”. Велику и успешну фирму за производњу сточне хране и лекова. Конзорцијум „Зекстра-Банком” платио је 9,1 милион евра. Врховни суд је у два наврата оспоравао ову приватизацију, али Агенција за приватизацију је 2005. године коначни и трећи пут „Ветеринарски завод” доделила Ђурићу.

Потом је 2008. године тај завод у конзорцијуму са консалтинг кућом „Бета ИТХ ПББ”, купио београдску „Оптику” за 7,5 милиона евра. Како је тада Ђурић оптимистички најавио, био је спреман да инвестира више од пет милиона евра у ову фирму са продајним објектима широм Београда и у неким градовима у унутрашњости.

У међувремену је купио и „Нолит”, издавачког гиганта бивше Југославије. Осим у Србији, Драган Ђурић ширио је своју пословну империју и у Републици Српској, а годинама се прича о

његовим веома добрим односима са Милорадом Додиком. У Бањалуци је тако 2008. године са Мирославом Мишковићем, власником „Делте”, купио Робну кућу „Боска”. Како сазнајемо, „Делта” је и даље сувласник ове робне куће, али Ђурић је преузео оперативно управљање. Његова „Зекстра” је током година расла, па је постала и заступник за Србију великих светских модних брендова какви су „Дизел”, „Макс мара” и „Макс и ко”.

И у каквом су данас стању приватизована предузећа?

„Ветеринарски завод Земун” једна је од 24 спорне приватизације чије преиспитивање тражи и Европска унија. Како је Александар Вучић, први потпредседник владе, најавио да ће се цео списак испитати, недавно се спекулисало да је Ђурић већ обухваћен истрагом о милионским проневерима у предузећима која је купио.

Данас „Ветеринарски завод Земун”, према последњим извештајима Агенције за привредне регистре за 2012. годину, има губитак од 556.966.000 динара, док је 2011. године имао добитак од 9.735.000 динара.

У објекте „Нолита” на најатрактивнијим локацијама у центру Београда сада су бутици „Зекстре”, а „Нолит” је, показује финансијски извештај из АПР-а, 2012. годину завршио са минусом од 13.579.000 динара. Радници „Оптика” су штрајковали због неисплаћених зарада, а крај 2012. ова фирма је дочекала са минусом од 85.695.000 динара.

Ђурићева „Зекстра група” прошлу годину је завршила са 577.849.000 динара губитка. Осим тога, „Зекстра” се недавно појавила и на списку највећих пореских обвезника у Србији са 183 милиона динара дуга држави.

Шта се заправо догодило? Како су ове фирме једна по једна почеле да бележе губитке, а дугови за порез да расту? Да ли је реч о фото роботу српског транзиционог бизнисмена који тешко може да послује без политичке подршке, личних контаката са властима и јефтиног задуживања?

Најкрупнија ствар у целом приватизационом салту Драгана Ђурића свакако је „Ветеринарски завод Земун”. Из Савета за борбу против корупције поручују да годинама скрећу пажњу јавности на неправилности и „занимљивости” у току приватизације ове фирме.

У извештајима Верице Бараћ пише да је председник тендерске комисије која је јула 2003. године Ђурићу продала „Ветеринарски завод Земун” био Чедомир Јовановић, тада члан владајуће Демократске странке, сада председник ЛДП-а.

У допису Савета за борбу против корупције упућеном МУП-у пре готово годину дана, а у који је „Политика” имала увид, указано је на главне проблеме који се односе на приватизацију тог завода.

Наводи се да је најпре крајем децембра 2003. године Тендерска комисија прихватила предлог Агенције за приватизацију да је прворангирани купац конзорцијум „Зекстра–Банком”, а другорангирани Конзорцијум физичких лица Ветеринарског завода, односно запослени. Да подсетимо, у то време директор Агенције за приватизацију био је Мирко Цветковић, касније председник Владе Србије, а министар привреде и приватизације Александар Влаховић.

Суштина проблема је да овај конзорцијум, како се тврди у документу, није ни постојао када се пријавио на тендер. Односно, према писању медија, конзорцијум је направљен зато што „Зекстра” није испуњавала услове да купи Завод.

Због тога је конзорцијум физичких лица поднео приговор на законитост тендера, што је тадашње Министарство привреде одбило, али је Врховни суд поништио решење министарства

и уважио тужбу запослених. Али, Министарство привреде поново одбија приговор конзорцијума запослених у Ветеринарском заводу, а они се опет обраћају Врховном суду.

– Не чекајући пресуду Врховног суда, Влада Србије је децембра 2004. године на предлог Министарства привреде увела привремене мере у Заводу због опструкције приватизације од стране управе предузећа – наводи се у допису Савета за борбу против корупције.

Да подсетимо, тада је премијер већ био Војислав Коштуница. Врховни суд је поново у јануару 2005. године донео пресуду којом је уважена тужба Конзорцијума запослених.

– Суд је два пута доносио одлуке, а „Ветеринарски завод Земун” коначно је продат, заправо, тек када је држава заменила његов управни одбор који је потом дигао руке од свега 2005. године – закључује Јелисавета Василић.

„Политика” је упутила питања о пословању „Зекстре” и приватизованих фирми и самој „Зекстра групи”, али никакав одговор нисмо добили.

За Агенцију све по уговору

„Политика” је упутила питања и Агенцији за приватизацију. Занимало нас је да ли су истекле уговорне обавезе за фирме које је Ђурић у поступку приватизације купио, као и да ли је испоштовао све обавезе које је на себе преузео. Осим тога, интересовало нас је и да ли је промена намене објеката неких од ових фирми, попут „Нолита”, у складу са купопродајним уговором.

У Агенцији за приватизацију су нам рекли да су, од свих предузећа која су нас занимала („Ветеринарски завод Земун”, „Нолит”, „Оптика”, „Савремена”, „Шумадија”, Фабрика јестивог уља у Градишту), они били надлежни за контролу уговорних обавеза само за „Ветеринарски завод” и „Оптику”.

– Сва остала предузећа приватизована су по старом Закону о својинској трансформацији, дакле пре доношења Закона о приватизацији и оснивања Агенције за приватизацију – објаснили су, што значи да само од воље власника зависи промена делатности фирме или намене објеката.

Што се „Ветеринарског завода” и „Оптике” тиче, како су нам рекли у Агенцији за приватизацију, истекли су рокови за испуњење уговорних обавеза тако да немају даљих законских и уговорних овлашћења и надлежности у смислу обављања послова контроле поступка приватизације. Све обавезе у вези са купопродајом друштвеног капитала ова два предузећа су извршене у складу са уговорима – тврде у Агенцији за приватизацију.

Стефан Деспотовић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Petrovic-upozorava-na-rast-budzetskog-deficita.sr.html>

Петровић упозорава на раст буџетског дефицита

БЕОГРАД – Председник Фискалног савета Павле Петровић изјавио је да прелиминарни подаци за август поново указују да је буџетски дефицит знатно порастао, иако су подаци за јун и јул били релативно добри, и упозорио да ће, према процени Фискалног савета, дефицит у 2013. години бити 5,1 одсто БДП-а, уместо планираних 4,7 одсто.

„Прелиминарни подаци за август поново указују да је буџетски дефицит знатно порастао”, рекао је Петровић за РТС, не прецизирајући колики је био дефицит буџета на крају прошлог месеца.

Петровић је рекао да се, према прелиминарним подацима за август, не види да је дошло до веће наплате пореза као што су ПДВ и доприноси, који су и даље мањи од онога што је планирано.

„Из свега тога следи да ће дефицит и ове године бити знатан”, оценио је Петровић и навео да ће према Фискалном савету на крају године дефицит буџета опште државе (консолидовани) бити између 5,5 и шест одсто БДП-а, уместо ребалансом планираних 5,3 одсто.

Петровић је подсетио да постоје и ставке које су „испод црте”, то јест које нису урачунате по методологији Министарства финансија и као примере навео рекапитализацију банка („Агробанке” и „Развојне банке Војводине”), активирани гаранције јавних предузећа („Србијагас”), што према класификацији ММФ-а чини дефицит још већим.

Према његовим речима, и једно и друго показује да би буџет за 2014. годину морао да подразумева знатније смањење дефицита.

„Остаје да Влада види где може да обезбеди уштеде, али најважније је да се без тих знатних уштеда путања раста јавног дуга не би зауставила ни у 2015. и 2016. години”, сматра Петровић.

Према његовим речима, то онда доводи у питање и одрживост јавних финансија и могућност задуживања Србије и цене по којој би се држава задуживала.

Петровић је оценио да би приватизација државних предузећа, као што је „Телеком”, помогла ако би се искористила за отплату дуга Србије, али да би то било једнократно смањење нивоа дуга и да би се наставила тенденција његовог раста, ако од 2014. године не би било знатног смањења буџетског дефицита.

„Заборавља се да Србији следи и дуг на основу реституције, тако да за онолико колико кроз приходе од приватизације можемо да смањимо дуг, реституција ће за сличан износ тај дуг повећати”, објаснио је Петровић.

Председник Фискалног савета је истакао да фокус, поред смањења дефицита, мора бити и на структурним реформама, оценивши да ствари на плану реформи делују „обећавајуће” и да изгледа да постоји политичка воља да се спроведу. (Тањуг)

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/neophodan_aranzman_sa_mmom.4.html?news_id=267392

Предстоје болне реформе и решавање проблема растућег дуга, оценили јуче економисти на скупу Уникредит банке

Неопходан аранжман са ММФ-ом

АУТОР: БЕТА

Београд - За излазак из економске кризе предстоје болне реформе и решавање проблема са растом јавног дуга, оценили су јуче економисти на скупу о утицају стварања банкарске уније на

земље које нису чланице ЕУ, који је организовала Уникредит банка. Према речима Миладина Ковачевића, Србија ни мерама финансијске консолидације не може да реши проблем јавног дуга без аранжмана са Међународним монетарним фондом.

Тај аранжман би морао да буде стенд бај са репрограмом дуга или неким начином његовог рефинансирања, како бисмо „дошли до даха“ 2015. године или касније.

„Услов свих услова је аранжман са ММФ, други је покретање реформи посебно у јавном сектору, трећи консолидација јавних финансија и уштеде, а четврти финансијски механизам за помоћ привреди која има извозну оријентацију“, додао је Ковачевић. Он је оценио да би еврообвезнице Србије на међународном тржишту могле да се продају по стопама уз камату од шест до седам одсто, што није јефтино, али није ни препрека.

Међутим, председник Фискалног савета Србије Павле Петровић је упозорио да Србија не може да склопи аранжман са ММФ-ом до краја године. Он је рекао да би велики помак био ако би током јесени почели преговори са ММФ. Петровић је навео да би то помогло да камата за задуживање Србије на међународном тржишту буде нешто мања, али само ако се види да се стварно иде ка договору и склапању аранжмана почетком идуће године. Председник Фискалног савета казао је да су се релативно добри подаци о кретању буџетског дефицита Србије за јун и јул показали као пролазни.

„Прелиминарни подаци за август поново указују да је буџетски дефицит значајно порастао“, рекао је Петровић не прецизирајући колики је био дефицит буџета на крају прошлог месеца. Он је додао да се према прелиминарним подацима за август не види да је дошло до значајније наплате пореза као што су ПДВ и доприноси, који су и даље испод онога што је планирано. „Из свега тога следи да ће дефицит и ове године бити знатан“, оценио је он наводећи да ће према Фискалном савету на крају године дефицит консолидованог буџета бити између 5,5 и шест одсто БДП-а уместо ребалансом планираних 5,3 одсто. Како је додао, према процени Фискалног савета дефицит републичког буџета у 2013. години биће 5,1 одсто БДП-а уместо планираних 4,7 одсто.

Петровић је подсетио да постоје и ставке које су „испод црте“, односно које нису урачунате по методологији Министарства финансија, као што су докапитализација банака (Агробанке и Развојне банке Војводине), активирани гаранције јавних предузећа (Србијагас) што према класификацији ММФ чине дефицит још већим. Према његовим речима, и једно и друго показује да би буџет за 2014. морао да подразумева значајније смањење дефицита. „Остаје да Влада види где може да обезбеди уштеде, али оно што је најважније је да се без тих значајнијих уштеда путања раста јавног дуга се не би зауставила ни у 2015. и 2016. години. То онда доводи у питање и одрживост јавних финансија, а везано за то и могућност задуживања Србије и цене по којој би се држава задуживала“, казао је Петровић.

Економиста Бранко Урошевић оценио је да је очигледно да буџетски приходи у овом тренутку неће моћи да се лако повећају, тако да ће морати да се смањују расходи. Он је истакао да ће одређивање приоритета за смањивање расхода бити политичка одлука.

„Да се морају смањивати трошкови јасно је. Да је то нешто што никоме неће бити пријатно и то је такође јасно“, казао је Урошевић наводећи да се говори о реформи пензијског система, смањењу субвенција јавним предузећима. Према његовим речима, морају се очекивати веома болни резони јер су структурни проблеми остављени по страни и нису решавани годинама.

„Као у басни цврчак и мрав. Ми смо били цврчак веома дуго и тако више не иде. Дошла је касна јесен и почетак зиме, мора да се ради много више и да се размишља како да се привређује“, оценио је Урошевић, који је и саветник гувернера Народне банке Србије.

Подсећање

„Заборавља се да Србији следи и дуг по основу реституције, тако да за онолико колико кроз приходе од приватизације можемо да смањимо дуг, реституција ће за сличан износ повећати дуг“, казао је Павле Петровић, коментаришући могућност продаје Телекома Србије.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/smanjenje-nameta-kljuc-podrske-zaposljavanju>

Смањење намета кључ подршке запошљавању

Контуре економских потеза реконструсане владе се полако назиру, а уз привлачење страних инвеститора и долазак великих компанија попут „Мерцедеса” и „Мубадале,,”, које најављује први владин потпредседник Александар Вучић, сва је прилика да ће растерећење привреде кроз смањење намета бити кључни реформски потез у запошљавању.

Министри финансија и привреде Лазар Крстић и Саша Радуловић изјавили су да очекују да ће планиране економске мере дати резултате већ у следећој години и да ће приоритет у раду бити буџет за наредну годину. Министар Радуловић је рекао да је битно да постоји сагласност у ком правцу треба да се иде и да ће се у наредних неколико месеци знати праве мере и резултати рада, а да ће буџет за наредну годину бити кључан. Навео је да већ постоје планови, који ће бити објављени у наредна два месеца, када се утврде коначни циљеви. – Очекујемо раст запошљавања након што спроведемо реформе, и више посла за људе – изјавио је Радуловић, додајући да је план и да се привреда субвенционисаће на потпуно другачији начин, како до сада није рађено. – До сада се субвенционисала тако тако што министар иде са кесом пара и дели коме мисли да треба и очекује да од тога буде неки привредни раст. Ми ћемо прећи на другачији систем: смањењем намета на рад подстаћи ћемо јефтиније запошљавање и тиме ће трошак оних који запошљавају много људи, а то је углавном у области производње и извоза, бити мањи и учиниће их конкурентнијим – рекао је Радуловић и нагласио да је то кључна мера.

Није могао да одговори када ће се то тачно десити и за колико ће бити смањени намети. Рекао је да ће се то знати када буџет за 2014. годину уђе у Народну скупштину.

– Очекујемо знатно смањење у 2014. години. И даље ће се намети смањивати, и то је главна мера подстицаја привреде – изјавио је Саша Радуловић, и додао да ће стечај бити нормалан начин решавања проблема привредних друштава која не послују добро и да жели да до тога дође у што краћем периоду.

Министри су указали да се мора променити начин субвенционисања јавних предузећа. Лазар Крстић је рекао да са регистром запослених покушава да се види ко колико ради и колике плате прима у државној управи. Према његовим речима, јавна предузећа „не смеју да буду инструмент социјалних давања”.

Крстић је рекао да субвенције за јавна предузећа из буџета безусловно одлазе. Додао је да се озбиљним реформама приступа на озбиљан начин и нада се да ће почетком следеће године људи живети боље. Најавио је да се мора направити предлог буџета за наредну годину и испланирати стратегија за неколико година. Једна од кључних мера које треба предузети јесте смањење пореза на рад, што би стимулисало привреднике да запошљавају. – Паралелно са тим, треба да брзо доведемо буџет у ред и морамо да смањимо дефицит – указао је министар финансија.

Крстић је рекао да се размишља о прогресивнијем систему опорезивања, да они на дну лествице живе боље, а да они на врху буду више оптерећени. Нада се да ћемо успети да привучемо инвеститоре и добијемо повољне кредите, те да се осигурају ликвидност и привреда.

– Разговарамо са страним кредиторима и инвеститорима, очекујем да ћемо добити повољне кредите – рекао је Крстић и нагласио да ће се смањити сви трошкови који су непотребни, али да ПДВ неће повећавати.

Е. Дн.

Не траже бланко поверење

Говорећи о очекивањима, Крстић је рекао да је разумљиво ако међу грађанима постоји скепса, али нада се да ће грађани видети добру намеру и да су спремни да подрже планиране реформе.

Радуловић је рекао да грађани из досадашњег понашања државе немају ниједан разлог да верују. – Ми не тражимо да грађани верују, већ хоћемо прво да променимо државу и надам се да ће грађани то препознати и да ће се и они укључити. Постоји велика позитивна енергија, проблеми јесу велики, али ако кренемо у правом правцу, променићемо начин на који ради држава – рекао је он.

Крстић и Радуловић навели су да ће њихова министарска плата вероватно бити око 100.000 динара.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/pet-do-dvanaest-za-reformu-pio>

Пет до дванаест за реформу ПИО

До краја године у Србији почеће реформа пензионог система, а у ком правцу још увек се не зна. Наиме, први потпредседник Владе Александар Вучић најавио је и мере које следе зарад опоравка економије, али не и пензијског устројства.

А Србија хитно мора да промени сурову стварност у којој сваки од 300.000 запослених у производњи практично издржава више од 20 људи, а у многа насеља стиже више чекова за пензије него плата. Већ сад се тешко сваког месеца према свима извршавају обавезе па зато времена за чекања уходавање нових министара - нема.

Наиме, у свакој трећој општини је тренутно више пензионера него радника. Истовремено, запослених, па и оних у јавном сектору и државној управи, скоро је колико и пензионера. У

таквом односу један према један бољих дана наредних неколико година за пензионере нема. Ових дана чули су се предлози да се 1. октобра а и наредне године, пензије не повећају ни за пола процента колико је предвиђено измењеним Законом о ПИО. Додуше, нико није помињао могућност смањења чека и то је оно што је једино добро за постојеће пензионере, као и што у њихово стечено право на пензионисање нико неће дирати, па осим замрзавања прихода ништа горе не могу доживети. Пензиона реформа која се најављује погодиће оне који тек треба да се пензионишу. Било да се повећа старосна граница или уведу пенали за превремено пензионисање. Јер, јавна је тајна да су протеклих година без посла махом остајали старији радници. Како већина њих није одмах имала услов за пензионисање чек су чекали на бироу рада. Према важећем закону они су ту могли уз новчану надокнаду бити две године и одатле ићи у пензију, ако су напунили 65 мушкарци или 60 година жене. Уколико би се од наредне године повећала старосна граница они би се нашли у проблему због “рупе” до пензије. Као и ако се одлучи да се умањује пензија, јер нису одрадили пун стаж већ у пензију иду по годинама живота, али са мање пензијског стажа него што је потребно за пуну пензију – 40 за мушкарце и 35,8 месеци за жене.

Како ни сад нико неће да запосли старије раднике они једноставно не могу да “дораде” радни век и у пензију иду с пуним стажом. А и кад добијају новац од Националне службе за запошљавање он долази из буџета, одакле је и пензија. Сан свих старијих радника, силом прилика незапослених је да што пре “остаре” и дођу до година које су садашњи услов за пензионисање. Многи то не остваре јер живе краће од 65, односно или 60 година. Колико би нових несрећника уаба сањало старосну границу, а не зна се ни која је.

Но, сви добро знају је да пензиони систем даље овако не може и само је питање месеца кад ће скроз пући. Јер, реално Србија га ни нема у правом смислу речи или какав имају друге државе. Нашем сваког месеца половину новца за редовну исплату 1,7 милиона пензионера стиже из буџета, где га је из месеца у месец све мање, а дефицит сваке године је све већи.

Фискални савет Србије је у првој половини године предлагао и да се за наредну годину уведе солидарни порез од 10 одсто на пензије преко 25.000 динара, тврдећи да би се дошло до половине непоходне уштеде или 0,6 БДП-а. Тако они са чеком од 25.000 не би плаћали ни динара а они са више од 30.000 динара 500 динара. Пензионери који примају изнад 70.000 на издвајали би 4.500, а они са чеком од 110.000 месечно би давали 9.500 динара. Како је последњих веома мало, било би мало и оних који би сваког месеца били солидарности са онима који добијају 15.000.

Шта ће радити нови министар финансија Лазар Крстић, а и од кога ће добити подршку за реформу треба ускоро да се зна. Само је сигурно; последњи је тренутак да се спасава шта се може, али је јасно да више од пола пензионера са данашњим примањима тешко саставља крај и почетак месеца.

Љубинка Малешевић